

Rom stadfæster synet - nummer seksten

Den endelige prøve: Forståelsen af Roms symbolik og profetiens tredobbelt anvendelse

Jeff Pippenger

2024-09-04

De, som står på den forkerte side i denne sidste strid om symbolet på Rom, støtter sig til en fejlagtig anvendelse af en tredobbelt opfyldelse af profetien, idet de hævder, at de tre Rom defineres ved de tre søndagslove i årene 321, 538 og den snart kommende søndagslov i De Forenede Stater. Derved lægger de en urigtig drejning på den regel og den profetiske historie, som de udvælger, således som det også blev gjort i striden om Joels fire insekter. De fire generationer, efterfulgt af fire fortærende insekter i de første seks vers af Joel, omhandler, hvordan Guds folk gradvist decimeres gennem fire generationer, og at denne decimering blev fuldført ved adventismens accept af Roms og den frafaldne protestantismes teologi.

I den nuværende kontrovers undgår de, som forsøger at anvende søndagsloven til at definere de tre Rom, den sandhed, at der i virkeligheden er fire søndagslove, som identificeres i Guds profetiske ord, og at året 321 repræsenterer den snart kommende søndagslov i De Forenede Stater, og at søndagsloven af 538 er et forbillede på den søndagslov, som håndhæves over alle verdens nationer. Fire søndagslove identificerer ikke tre søndagslove, især når den tredje manifestation i en tredobbelt anvendelse af profetien repræsenterer den endelige opfyldelse. Den snart kommende søndagslov i De Forenede Stater er ikke den endelige søndagslov; den markerer faktisk begyndelsen på en række søndagslove, efterhånden som hver nation på kloden gradvist antager mærket på den pavelige myndighed.

De, som blev vækket i juli 2023, må forstå, at den profetiske prøve, som konfronterer dem, finder sted under Helligåndens udgydelse, og at under denne udgydelse modtager den ene klasse "olie", og den anden klasse modtager "kraftig vildfarelse". Den primære fremstilling af dem, der modtager kraftig vildfarelse, findes i selve det kapitel, hvor udtrykket kraftig vildfarelse forekommer, og i dette kapitel er den sandhed, som enten elskes eller forkastes, den sandhed, som definerer det profetiske forhold mellem det hedenske Rom og det pavelige Rom.

Det profetiske forhold mellem 321 og 538 vises ved det profetiske forhold mellem menigheden i Pergamos og menigheden i Thyatira. I de sidste dage er det hedenske Rom, repræsenteret ved 321 og Pergamos, et symbol på De Forenede Stater, og det pavelige Rom, repræsenteret ved 538 og Thyatira, er et symbol på det moderne Rom.

Det første Rom i 321 var en enevældig magtstat, og det andet Rom i 538 var en dobbeltmagt, der repræsenterede en forening af kirke og stat med kirken som den styrende part i forholdet. Det tredje og sidste Rom, som er det moderne Rom, er en trefoldig magt, der består af dragen, dyret og den falske profet.

Paulus lærte, at ikke at forstå det profetiske og historiske forhold mellem det hedenske Rom (dragen) og det pavelige Rom (dyret) var at åbenbare et had til sandheden, hvilket medførte en kraftig vildfarelse. Alle profeterne, herunder Paulus, henvendte sig mere specifikt til de sidste dage, så forholdet mellem de to magter i Paulus' historie repræsenterer forholdet mellem de tre magter i det moderne Rom i de sidste dage. At forkaste det profetiske forhold, som "danner" den trefoldige forening af dragen, dyret og den falske profet i de sidste dage, er at sikre sig selv en kraftig vildfarelse.

Uriah Smiths private fortolkning af nordens konge repræsenterede en „årsag“, som frembragte en „virkning“. Men den klasse, som befinder sig på den forkerte side af stridsspørgsmålene om Rom, identificeres specifikt som ude af stand til at ræsonnere fra årsag til virkning. Smith indså ikke, at hans fejlagtige anvendelse af nordens konge ville frembringe en profetisk platform, som også ville føre ham til at forvanske den sjette plage, hvor der gives en advarsel om at bevare eller miste Kristi retfærdigheds klædning.

Ligesom Paulus' betoning i Andet Thessalonikerbrev fremhæver Johannes i Åbenbaringens sekstende kapitel og den sjette plage nødvendigheden af at forstå, hvem de tre magter er, som fører verden til Harmagedon. Smiths fejlagtige anvendelse af kongen i nord vidner om en manglende evne til ret at anvende forbilleder og modbilleder.

Smith kunne ikke, eller ville ikke, anvende det princip, som så stærkt er fremsat i Paulus' skrifter, at det bogstavelige før korsets tidsperiode repræsenterede det åndelige efter korsets tidsperiode. Når dette princip omhyggeligt og korrekt følges, påvises det let, at „kongen i nord“ er et af mange symboler, som repræsenterer den åndelige „konge i nord“ i de sidste dage. Syvendedagsadventister burde mere end noget andet folk vide, at en af de grundlæggende strukturer, som profetien bygger på, er striden mellem Kristus og Satan. Kristus er den sande konge i nord, og Satan har forsøgt at fremtræde som den falske konge i nord.

En sang og salme for Koras sønner. Stor er Herren og højlig lovprist i vor Guds stad, på hans hellige bjerg. Herligt hæver det sig, hele jordens glæde er Zions bjerg, mod nordens sider, den store Konges stad. Gud kendes i dens borge som en tilflugt. Salmernes Bog 48:1–3.

Satans bestræbelser på at efterligne den sande konge i nord omfatter at benytte paven i Rom som sin jordiske repræsentant. Satan er antikrist, og det er også paven i Rom, som er Satans stedfortræder i hans bedragerværk.

“For at sikre verdslig vinding og ære blev kirken ledt til at søge jordens stormænds gunst og støtte; og idet den således forkastede Kristus, blev den forledt til at yde troskab mod Satans repræsentant — biskoppen af Rom.” The Great Controversy, 50.

Ved opløsningen af Alexander den Stores rige blev Seleukos Nikator den første konge i nord i den historie, der fremstilles i Daniels bog kapitel elleve. Hans far, Antiochos, havde været en indflydelsesrig leder i Alexanders rige, og hans søn, Seleukos, blev gjort til satrap over Babylon. En „satrap“ er en guvernør, og da Seleukos havde sikret sig tre af de fire geografiske områder, som Alexanders rige blev delt i, blev han kongen i nord.

Smiths private fortolkning og tilsidesættelse af grammatiske regler førte ham til at antage, at de sidste magter, som udgjorde Satans ondskabens konføderation i de sidste dage, i profetien var fremstillet som bogstavelige magter, ikke åndelige magter. Derfor kunne han ikke se, at Seleukos Nikator som den første konge i nord, Babylons hersker, af profetisk nødvendighed måtte repræsentere den endelige åndelige konge i nord, som var den magt, der beherskede det moderne åndelige Babylon.

Og en af de syv engle, som havde de syv skåle, kom og talte med mig og sagde til mig: Kom hid; jeg vil vise dig dommen over den store skøge, som sidder ved de mange vande, hende, med hvem jordens konger har bedrevet utugt, og ved hvis utugts vin jordens beboere er blevet berusede. Og han førte mig i ånden ud i ørkenen; og jeg så en kvinde sidde på et skarlagenrødt dyr, fuldt af bespottelige navne, med syv hoveder og ti horn. Og kvinden var klædt i purpur og skarlagen og smykket med guld og ædelstene og perler og havde i sin hånd et guld bæger fuldt af vederstyggeligheder og urenheden fra hendes utugt. Og på hendes pande var der skrevet et navn: MYSTERIUM, DET STORE BABYLON, MODER TIL SKØGERNE OG TIL JORDENS VEDERSTYGGELIGHEDER. Og jeg så kvinden beruset af de helliges blod og af Jesu vidners blod; og da jeg så hende, undrede jeg mig med stor forundring. Åbenbaringen 17:1-6.

Den magt, der hersker over Babylon i de sidste dage, er den pavelige kirke, og derfor er hun også den åndelige konge i nord.

“Kvinden (Babylon) i Åbenbaringen 17 beskrives som ‘klædt i purpur og skarlagen og smykket med guld og ædelstene og perler og med et guldbæger i sin hånd, fuldt af vederstyggeligheder og urenhed: ...og på hendes pande var der skrevet et navn: Hemmelighed, det store Babylon, moder til skøgerne.’ Profeten siger: ‘Jeg så kvinden beruset af de helliges blod og af Jesu martyrs blod.’ Babylon erklæres yderligere for at være ‘den store stad, som hersker over jordens konger.’ Åbenbaringen 17:4-6, 18. Den magt, som i så mange århundreder opretholdt despotisk herredømme over kristenhedens monarker, er Rom. Purpuren og skarlagen, guldet og ædelstenene og perlerne skildrer levende den pragt og mere end kongelige pomp, som Roms hovmodige stol har omgivet sig med. Og ingen anden magt kunne med større sandhed kaldes ‘beruset af de helliges blod’ end den kirke, som så grusomt har forfulgt Kristi efterfølgere. Babylon anklages også for synden at have en ulovlig forbindelse med ‘jordens konger’. Det var ved at vige bort fra Herren og indgå forbund med hedningerne, at den jødiske kirke blev en skøge; og idet Rom på lignende måde fordærvede sig selv ved at søge støtte hos verdslige magter, pådrager hun sig den samme fordømmelse.” Den store strid, 382.

Statholderen er kongen, og ifølge Esajas er en konge et kongerige og også hovedstaden i et kongerige.

For Syriens hoved er Damaskus, og Damaskus’ hoved er Rezin; og inden femogtres år skal Efraim være sønderbrudt, så det ikke længere er et folk. Og Efraims hoved er Samaria, og Samarias hoved er Remaljas søn. Hvis I ikke vil tro, skal I sandelig ikke blive stående. Esajas 7,8-9.

Ifølge Esajas' vidnesbyrd må en studerende af profetien, som vågner op i juli 2023 til en profetisk prøveproces, erkende den profetiske symbolik i „hovedet“, hvis han ønsker at blive grundfæstet. Hvis han ikke erkender og anvender symbolikken i et „hoved“, når det kræves, er han ikke grundfæstet. De, som ikke tror, er ikke grundfæstede, og derfor identificerer Esajas to klasser af tilbedere i de sidste dage, som enten er grundfæstede eller ikke er grundfæstede. De er de samme to klasser, som enten har „olien“, eller ikke har „olien“.

En klasse, som er grundfæstet og har olie, modtager budskabet om Midnatsråbet, som begyndte at blive åbenbaret i juli 2023, eller de modtager den kraftige vildfarelse i Andet Thessalonikerbrev. Deres prøve er dannelsen af dyrets billede og den måde, hvorpå dyret dannes, hvad enten det er middelalderens pavelige dyr eller dets billede, som dannes af De Forenede Stater, eller den trefoldige union, som fører verden til Harmagedon. Dette omfatter nødvendigheden af at erkende, at „hovedet“, „kongen“, herskeren over de andre to magter, som udgør den trefoldige union, er den pavelige magt.

„hovedet“, Judas hovedstad, var Jerusalem, den by, som Herren udvalgte til at sætte sit navn dér.

Og Rehabeam, Salomos søn, regerede i Juda. Rehabeam var enogfyrre år gammel, da han blev konge, og han regerede sytten år i Jerusalem, den by, som Herren havde udvalgt blandt alle Israels stammer til at sætte sit navn dér. Og hans moders navn var Na'ama, en ammonitisk kvinde. 1 Kong 14:21.

I den store strid mellem Kristus og Satan er Kristi hovedstad, hvor Han sætter sit navn, Jerusalem, og Satans forfalskning var den bogstavelige by Babylon, som repræsenterer det åndelige Babylon, den store stad i de sidste dage. Satan sætter sit navn på panden som en forfalskning af Guds by og hovedstad. Den konge, som bor der, er skøgernes moder, som bedriver utugt med jordens konger. Skøgernes moder er den pavelige magt, og hendes døtre er de faldne protestantiske kirker, blandt hvilke den fornemste faldne frafaldne kirke er de frafaldne protestanter i Amerikas Forenede Stater.

Disse frafaldne protestanter repræsenterer jorddyrets protestantiske horn, og de er forbundet med deres moder siden deres forkastelse af det profetiske budskab, som blev forseglet op i 1798. Deres modstykke, det republikanske horn, er forbundet med jordens konger gennem deres forhold til De Forenede Nationer, de ti konger i Johannes' Åbenbaring sytten. Den trefoldige forening, som fører verden til Harmagedon, repræsenteres ved sit hoved, hvor dens navn er anbragt, og det åndelige moderne Rom er det åndelige moderne Babylon. Dets „hoved“ er den pavelige magt.

Den første repræsenterer den sidste, og enten man anvender Daniel kapitel to, således som milleritterne gjorde, som repræsenterende fire riger, eller således som det er blevet åbenbaret i de sidste dage som repræsenterende otte riger, var det første rige det bogstavelige Babylon. Milleritterne ville oplyse dig om, at det sidste var det bogstavelige Rom. Babylon og Rom er udskiftelige symboler, for de er det første og det sidste i en profetisk linje.

I de sidste dage repræsenterer det første rige, det bogstavelige Babylon, det ottende og sidste rige, som er det åndelige moderne Babylon, og som også er det åndelige moderne Rom. Ifølge de to

vidner, som er fremstillet i Daniels bog kapitel to, er Babylon og Rom indbyrdes udskiftelige symboler.

Når den pavelige skøge fremstilles med et navn på sin pande, som identificerer „Mystery Babylon“, identificerer det også „mystery Rome“. Et profetisk „mystery“ repræsenterer en sandhed, der er så dyb, at det er umuligt at forstå dybden af den sandhed, der derved fremstilles, især uden Helligåndens indflydelse. Men et bibelsk „mystery“ kræver også, at det, som åbenbares i forbindelse med mysteriet, er en nødvendig erkendelse for dem, der søger at bestå prøven. Derfor understreger to vidner i Åbenbaringen nødvendigheden af at forstå det moderne Rom.

Her er visdom. Den, som har forstand, skal udregne dyrets tal; thi det er et menneskes tal, og dets tal er seks hundrede og seks og tres. Åbenbaringen 13:18.

„Visdom“ forstår dyrets tal, som er et menneskes tal, og hans tal er seks hundrede og seks og tres. „Syndens menneske“ er dyrets hoved. Visdom er en egenskab hos de vise jomfruer i de sidste dage, og den er også et symbol på dem, som forstår kundskabens vækst i de sidste dage. De, som ikke forstår, er de dårlige jomfruer og er de ugudelige. Den „visdom“, som de ikke forstår, må af profetisk nødvendighed være i sammenhæng med den endelige profetiske prøve, for det er da, de vise og de dårlige jomfruer findes. De må forstå „seks hundrede og seks og tres“. Det sind, som har visdom, henlægger Johannes også til de sidste dage i Johannes' Åbenbaring kapitel sytten.

Og her er den forstand, som har visdom. De syv hoveder er syv bjerge, hvorpå kvinden sidder. Og der er syv konger: fem er faldet, og én er, og den anden er endnu ikke kommet; og når han kommer, må han blive en kort tid. Og dyret, som var og ikke er, er selv den ottende, og er af de syv, og går bort til fortabelse. Åbenbaringen 17:9–11.

Det „sind“, som har visdom til at forstå tallet „seks, seks, seks“, er en viis jomfru, som har opnaaet „Kristi sind“.

For hvem har kendt Herrens sind, så han skulle kunne belære ham? Men vi har Kristi sind. 1 Korintherbrev 2,16.

De kloge jomfruers skare har Kristi sind, og de tåbelige, ugudelige jomfruer har Kristi modstanders sind.

“Tiden er kommet, da det sande lys skal skinne midt i det moralske mørke. Den tredje engels budskab er blevet sendt ud til verden for at advare mennesker mod at modtage dyrets eller dets billedes mærke på deres pande eller i deres hånd. At modtage dette mærke betyder at komme til den samme beslutning, som dyret har truffet, og at forfægte de samme tanker i direkte modstrid med Guds ord.” Review and Herald, 13. juli 1897.

Dannelsen af dyrets billede er den endelige prøve for lignelsens jomfruer, og de vise har Kristi sind, for de er nået frem til den samme beslutning som Kristus, idet de har underkastet deres vilje Helligåndens ledelse. Dannelsen af Kristi billede i de vise jomfruer står i kontrast til dannelsen af dyrets billede i de dårlige jomfruer. De dårlige jomfruer når frem til den samme beslutning som dyret, for de blev forvirrede over prøvespørgsmålet angående den korrekte identifikation af antikrist, som er den falske konge i nord og det moderne Roms hoved.

„De, som bliver forvirrede i deres forståelse af ordet, og som ikke formår at se betydningen af antikrist, vil med sikkerhed stille sig på antikrists side.“ Kress Collection, 105.

De dårlige jomfruer bliver i prøvelsens tid, som fremstilles som dannelsen af dyrets billede, forvirrede i deres forståelse af Ordet. Deres forvirring beror på en misforståelse af Guds profetiske ord, og idet de undlader at se den rette betydning af det moderne Rom, hjemfalder de til en kraftig vildfarelse, kommer til den samme beslutning som dyret og fremfører de samme pavelige idéer i direkte modsætning til Guds ord og stiller sig på antikrists side.

Vi vil fortsætte disse tanker i den næste artikel i denne kategori.